

சங்க அகநூல்களில் கூற்று என்னும் உறுப்பு

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழியல்துறையில் முனைவர் (பிஎச்.டி.)
பட்டத்திற்காக அளிக்கப்பெறும் ஆய்வேடு

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர்

க. வீரத்தமிழன்

சுழல் எண்: 1625060032

நெறியாளர்

முனைவர் எம்.ஆர். தேவகி

உதவிப் பேராசிரியர்

தமிழியல்துறை

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

தமிழியல்துறை

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

அண்ணாமலைநகர் – 608 002

மே – 2022

நெறியாளர் சான்றிதழ்

முனைவர் எம்.ஆர்.தேவகி

உதவிப்பேராசிரியர்

தமிழியல்துறை

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

அண்ணாமலை நகர்-608 002

இடம் : அண்ணாமலைநகர்
நாள்:

“சங்க அகநாட்களில் கூற்று என்னும் உறுப்பு” என்னும்

தலைப்பில் **க. வீரத்தமிழன்** என்பவர், 2016- 2019ஆம் கல்வியாண்டில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழியல்துறையில் முழு நேர முனைவர்பட்ட ஆய்வாளராக இருந்து செய்யப் பெற்ற இவ்வாய்வு அவரது சொந்த முயற்சியில் உருவானது என்றும், இவ்வாய்வின் மீது எந்தப் பட்டமும் ஆய்வாளருக்கு அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும் சான்றளிக்கின்றேன்.

(பேரா. முனைவர் ந. வெங்கடேசன்)

தமிழியல்துறைத் தலைவர்

(முனைவர் எம்.ஆர். தேவகி)

நெறியாளர்

ஆய்வாளர் உறுதிமொழி

க. வீரத்தமிழன்

சுழல் எண்:1625060032

முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர்

தமிழியல்துறை

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்

அண்ணாமலை நகர்-608 002

இடம் : அண்ணாமலைநகர்

நாள்:

“சங்க அகநூல்களில் கூற்று என்னும் உறுப்பு” என்னும்

தலைப்பில் 2016 - 2019 ஆம் கல்வியாண்டில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் தமிழியல்துறையில் முழுநேர முனைவர்பட்ட ஆய்வாளராக இருந்து செய்யப் பெற்ற இவ்வாய்வு என் சொந்த முயற்சியில் உருவானது என்றும், இதற்கு முன் வேறு எந்த ஒரு ஆராய்ச்சி பட்டத்திற்காகவும் இவ் ஆய்வேடு அளிக்கப் பெறவில்லை என்றும் உறுதியளிக்கின்றேன்.

(முனைவர் எம்.ஆர். தேவகி)

நெறியாளர்

(க. வீரத்தமிழன்)

ஆய்வாளர்

நன்றியுரை

“சங்க அகநூல்களில் கூற்று என்னும் உறுப்பு” என்னும் ஆய்வுத் தலைப்பில் முனைவர் பட்டத்திற்காக ஆய்வு நிகழ்த்த அனுமதியளித்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர், பதிவாளர், தேர்வுக் கட்டுப்பாட்டாளர், இந்திய மொழிப்புவ முதன்மையர், ஆய்வுக் குழு உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும் முதற்கண் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். முனைவர் பட்ட ஆய்வுக்காக ஊக்கத் தொகையளித்த பல்கலைக்கழக மானியக்குழுவிற்கு (UGC) உள்ளார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்வு மாணவர்களைக் கட்டுக்கோப்பாக வழிநடத்தி ஆய்வுத் தொடர்பான அறிவுரைகளைக் கூறி இவ்ஆய்வேடு சிறக்க உதவி புரிந்த தமிழியல்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் முனைவர் ந. வெங்கடேசன் அவர்களுக்கு நெஞ்சார்ந்த நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்வேடு சிறக்க நல்கருத்துக்களைக் கூறி வழிகாட்டியும், கல்வி சார்ந்த ஊக்கத்தை ஏற்படுத்தியும், ஆய்விற்குத் தேவையான நூல்களை நல்கியும் உதவிகளைச் செய்த மேனாள் தமிழியல்துறைத் தலைவர் பேராசிரியர் முதுமுனைவர் அரங்க. பாரி அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

இந்த ஆய்வேடு சிறந்த முறையில் அமைந்திட உறுதுணைப் புரிந்து சீர்மிகுக் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறி ஆய்விற்கு ஆக்கமும், ஊக்கமும் அளித்து அயராது ஆய்வுப்பணியில் ஈடுபடுத்தி வழிகாட்டிய நெறியாளர் உதவிப்பேராசிரியர் முனைவர் எம். ஆர். தேவகி அவர்களுக்கு என் நெஞ்சார்ந்த நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன்.

ஆய்வுத் தலைப்பு தொடர்பான ஐயங்களைப் போக்கி ஆய்வு செம்மையுறுவதற்கு பல்லாற்றானும் உதவி புரிந்த அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் மேனாள் சிறப்புநிலைப் பேராசிரியர் முனைவர் கு.வெ. பாலசுப்பிரமணியன் அவர்களுக்கு என் நன்றியை உரித்தாக்குகின்றேன்.

இந்த ஆய்வு சிறப்பாக அமையக் காரணமாக விளங்கிய தமிழியல்துறைப் பேராசிரியர்களுக்கும், ஆய்விற்குத் தேவையான நூல்களை வழங்கிய பல்கலைக்கழகப் பொது நூலகத்தாருக்கும், தமிழியல்துறை நூலகத்தாருக்கும், தமிழியல்துறை அலுவலர்களுக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

கல்விக்கண் கொடுத்து என் வாழ்வு சிறக்க என்றும் வாழ்த்தும் பெற்றோர்களான திரு உ. கலியன், திருமதி க. இராஜகுமாரி அவர்களுக்கும் உளமார நன்றியை உரித்தாக்குகிறேன். என் நலனில் நிதம் அக்கறைக் கொள்ளும் உறவுகள் எலிஸ்டார், நிரோஷா, கலை மற்றும் அன்புத்தங்கைகள் சத்யா, மகேஷ் அனைவருக்கும் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

என்னுடைய அனைத்து வளர்ச்சிக்கும் உந்துதலாகவும், ஊன்றுகோலாகவும், உறுதுணையாகவும் இருந்து வரும் நண்பர்கள் தி. வேல்முருகன், முனைவர் இரா. அண்ணாமலை, முனைவர் அ.அரங்கநாதன், முனைவர் கு. சீனிவாசன் ஆகியோருக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்வுப்பணி சீரும் சிறப்புடனும் நடைபெற உதவிய அனைத்து நண்பர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

ஆய்வேட்டினை உரிய முறையில் அச்சிட்டு பிழைநீக்கி பொலிவுடன் வழங்கிய பா. கிருபாஞ்சனி அவர்களுக்கும் என் நன்றியைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

(க. வீரத்தமிழன்)

ஆய்வாளர்

கருக்கக் குறியீட்டு விளக்கம்

அகத்.	- அகத்திணையியல்
அகப்.விளக்.	- அகப்பொருள் விளக்கம்
அகம்.	- அகநானூறு
இளம். உரை	- இளம்பூரணர் உரை
உ.ஆ.	- உரை ஆசிரியர்
ஐங்.	- ஐங்குறுநூறு
கலி.	- கலித்தொகை
கள.	- களவியல்
கற்பு.	- கற்பியல்
குறள்.	- திருக்குறள்
குறு.	- குறுந்தொகை
சிலம்பு.	- சிலப்பதிகாரம்
சீவக.	- சீவக சிந்தாமணி
செய்.	- செய்யுளியல்
தொ.கு.	- தொகுப்புரை
தொல்.	- தொல்காப்பியம்
நச். உரை	- நச்சினார்க்கினிர் உரை
நற்.	- நற்றிணை
நாலடி.	- நாலடியார்
நூ.	- நூற்பா
ப.	- பக்கம்
ப.ஆ.	- பதிப்பு ஆசிரியர்
பக்.	- பக்கங்கள்
பா.	- பாடல்
புறம்.	- புறநானூறு
பேரா.உரை	- பேராசிரியர் உரை
பொருளி.	- பொருளியல்
பொருள்.	- பொருளதிகாரம்
மெய்.	- மெய்ப்பாட்டியல்
மேலது	- மேற்கூறிய நூல்

பொருளடக்கம்

இயல் எண்	உள்ளடக்கம்	பக்கங்கள்
	முன்னுரை	1-8
I	தொல்காப்பியச் செய்யுளியல் கூறும் கூற்று என்னும் உறுப்பு	9-42
II	ஒருவர் கூற்றும் இருவர் உரையாடலும்	43-92
III	தோழி கூற்றுப் பாடல்களில் தோழியின் பண்புகள்	93-152
IV	தலைவி கூற்றுப் பாடல்களில் தலைவியின் பண்புகள்	153-214
V	தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் தலைவனின் பண்புகள்	215-284
	முடிவுரை	285-287
	துணைநூற்பட்டியல்	i-xviii
	பின்னிணைப்பு	i-xxv

ஆய்த எழுத்து

பன்னாட்டுத் தமிழியல் ஆய்விதழ்

AYIDHA EZHUTHU

AN INTERNATIONAL JOURNAL OF TAMIL STUDIES - ISSN : 2278 - 7550

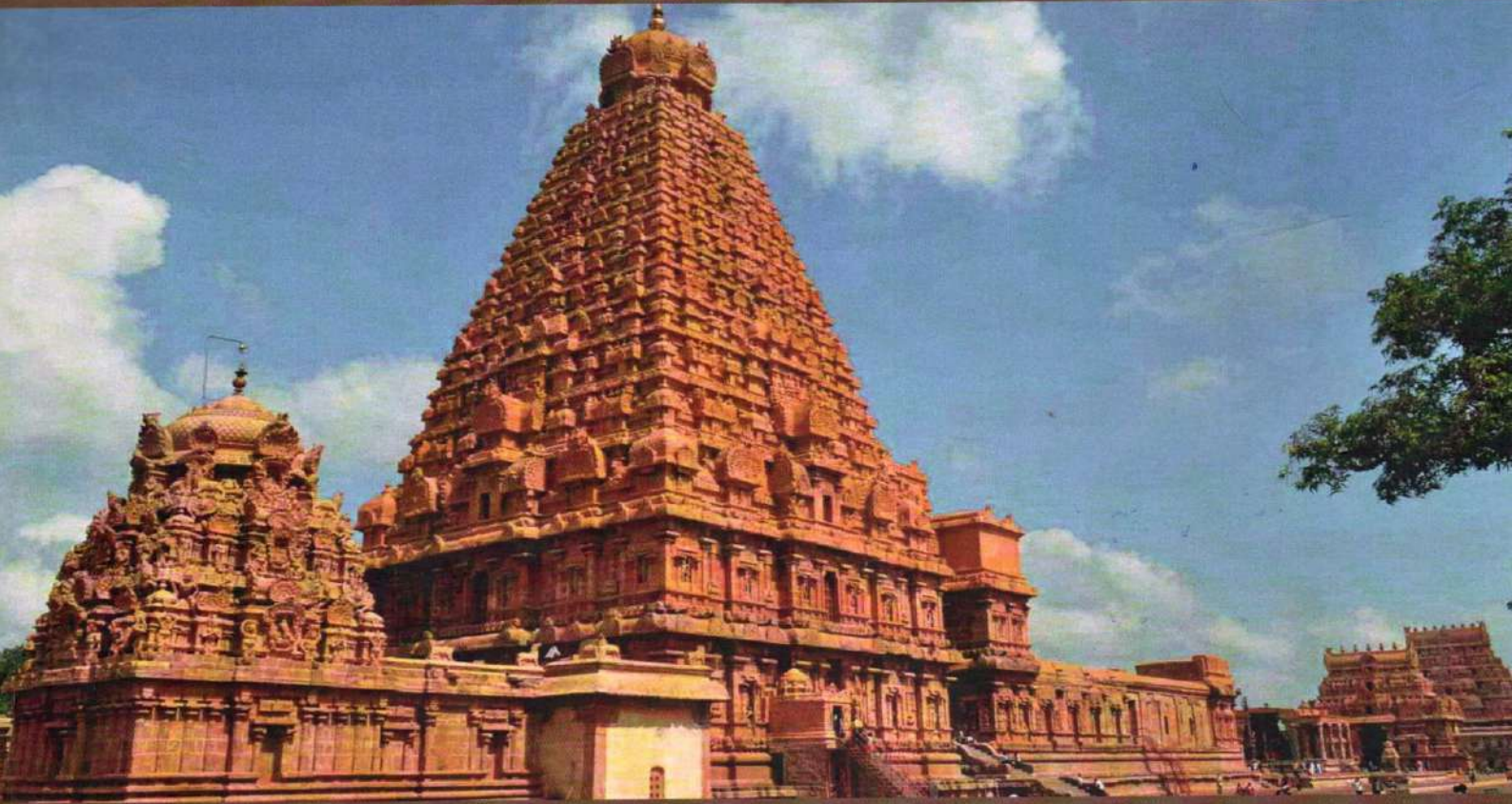
UGC - பல்கலைக்கழக மானியக் குழுவின் அங்கீகாரம் பெற்றது

UGC RECOGNIZED JOURNAL

UGC NO : 42330 / IMFACT FACTOR : 4.118

அக்டோபர் - 2018

19

visit us: www.pallavipathippakam.in
<https://ayidhaezhuthu.in>

பொருளடக்கம்

1. நிறங்களின் கூடு கூறும் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்	
*முனைவர் நா.காணிக்கராஜ்	1
2. முதுமொழிக்காஞ்சியில் வாழ்வியற் சிந்தனைகள்	
*முனைவர் சி.பாலமுருகன்	4
3. சங்க இலக்கியம் உணர்த்தும் வாழ்வியல் கூறுகள்	
*முனைவர் செ.மாரிமுத்து	8
4. சங்க இலக்கியங்கள் உணர்த்தும் மருத்துவச் சிந்தனைகள்	
*முனைவர் தே.சத்யா	13
5. சூர்யகாந்தனின் 'மானாவாரி மனிதர்கள்' நாவலில் பழக்கவழக்கங்கள்	
*முனைவர் ப.இளங்கோ	16
6. சங்க இலக்கியத்தில் பழக்க வழக்கங்கள்	
*முனைவர் க.காயத்ரி	20
7. வள்ளுவம் காட்டும் வாழ்வியல் நெறி	
*முனைவர் க.கவிதா	23
8. பழந்தமிழரின் அக வாழ்வியல் சிந்தனைகள்	
*முனைவர் க.பூபதி	26
9. நற்றிணைத் தலைவியின் விருந்தோம்பல் பண்பு	
*க.வீரத்தமிழன்	29
10. பன்முகநோக்கில் பழமொழிகள்	
*முனைவர் மு.கவிதா	32
11. தோப்பில் முஹம்மது மீரான் சிறுகதைகளில் சமுதாயம்	
*து.மர்பி	35
12. கலித்தொகையில் வினாவும் செப்பும்	
*முனைவர் செ.முருகநாதன்	38
13. நாட்டுப்புறதெய்வவழிபாட்டில் நம்பிக்கைகள்	
*து.முத்துசாமி	41
14. குறுந்தொகையில் பண்டைத்தமிழர்களின் வாழ்வியல் சிந்தனைகள்	
*ந.கார்த்திக்	44
15. கவிஞர் நெல்லை சுதாவின் கவிதைகளில் மானுடச் சிந்தனைகள்	
*ந.வி.சகிலா	47

நற்றிணைத் தலைவியின் விருந்தோம்பல் பண்பு

*க.வீரத்தமிழன், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியல்துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்.

முன்னுரை

தமிழ்மொழியின் இலக்கிய உலகில் காலத்தால் முற்பட்ட இலக்கியம் சங்க இலக்கியமாகும். இவை புலவர்கள் பலரால் பாடப்பட்ட இலக்கியங்களின் தொகுப்பு இதனை "பாட்டும் தொகையும்" என்றும் அழைப்பர். இவற்றுள் தொகை நூல்களான,

“நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு
ஒத்த பதிற்றுப்பத்து ஒங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடு அகம்புறம்என்று
இத்திறத்த எட்டுத்தொகை”

என்ற பழைய வெண்பா எடுத்துரைக்கின்றது. நற்றிணை எட்டுத்தொகை நூல்களுள் முதலாவதாக வைத்து எண்ணப்படுகின்றது. இந்நூல் கடவுள் வாழ்த்து பாடல் நீங்கலாக 400 பாடல்களைக் கொண்டது. இந்நூலைத் தொகுத்தவர் யாரெனத் தெரியவில்லை, தொகுப்பித்தவன் பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழி ஆவார். மேலும் திணை என்னும் சொல்லுக்கு நிலம், குலம், சாதி, ஒழுக்கம் எனப் பல பொருள்படும் என்றால் இங்கு திணை என்பது ஒழுக்கம் என்ற பொருளையே குறிக்கிறது. இந்நூல் 9 அடி சிறுமையும் 12 அடி பேரெல்லையும் கொண்டது. இவற்றில் எண்ணற்ற பண்புகள் காணப்பட்டாலும் இதிலுள்ள தலைவியின் விருந்தோம்பல் தன்மையினை எடுத்தியம்புவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

விருந்தோம்பல்

விருந்தோம்பல் என்பது மனித குலத்திற்குரிய சிறந்த பண்பாகும். வேறு எந்த உயிரினத்திற்கும் இல்லாத சிறப்பு வாய்ந்த செயலாக கருதப்படுகிறது. நம்மை நாடி வரும் புதியவர்களை அரவணைத்து அவர்களின் பசியினைப் போக்கி மகிழ்வுறச் செய்யும் செயலே விருந்தோம்பலாகும் என்பதனை,

“விருந்தே தானும்

புதுவது புனைந்த யாப்பின் மேற்றே”

(தொல்,செய்யுளியல்-231)

என தொல்காப்பியர் குறிப்பிடுகிறார் விருந்து என்னும் சொல்லே விருந்தினரைக் குறிக்கும். நூலுக்கு உரிய வண்புகள் எட்டினுள் விருந்து (புதுமை) என்பது ஒன்றாகும். விருந்தினர் என்போர் புதிதாக தன் இல்லத்திற்கு வருவோர் என்றும், விருந்தாளிகள் என்றும் கூறுவர். மேலும் விருந்தோம்பலானது இல்லம் தேடி வரும் புதியவர்களை இன்முகத்துடன் வரவேற்று இனிய மொழி கூறி உபசரித்து உணவளிக்கும் உரிய பண்பு எனச் சான்றோர் குறிப்பிடுவர்.

வடநூலார் இவர்களை “அதிதி” என்பர். சங்க இலக்கிய வாழ்வில் விருந்தினர் என்போர் வெறுமனே விருந்துண்டு செல்பவர்கள் அல்லர். கற்பியல் வாழ்க்கையில் தலைவன் தலைவியர் இணைந்து வாழ்வதற்கு உதவி புரிந்து அவர்களின் ஊடலைத் தணிக்கும் வாயில்களில் ஒருவராக விருந்தினர் விளங்குகின்றனர்.

மனித வாழ்க்கையின் அடிப்படை தேவைகளான உணவு, உடை, உடையுள் போன்றவையாகும். இவற்றுள் முதன்மையானதாக கருதப்படுவது உணவே. சங்க இலக்கியத்திற்குப் பின் தோன்றிய இரட்டைக் காப்பியங்களின் ஒன்றான மணிமேகலை உணவின் மேன்மையைப் பற்றி,

“அறம் எனப்படுவது யாது எனக்கேட்பின்

மறவாது இதுகேள் மண் உயிர்க்கு எல்லாம்

உண்டியும் உடையும் உறையுளும்

அல்லது கண்ட இல்”

(மணிமேகலை,25;288-291)

எடுத்துரைக்கிறது.

தலைவி விருந்தினரை உபசரிக்கும் முறை

விருந்தோம்பலில் உபசரிக்கும் முறையே முதன்மையானதாகும். இதனையே வள்ளுவர்,

“மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகம்திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து’

(திருக்குறள் - 90)

உள்ளார்ந்த மனமகிழ்ச்சியோடு, வந்தவரை வரவேற்று, அன்புமொழி பேசி உப்பில்லாத கூழை உணவாகத் தந்தாலும் அது உண்பவர்க்கு அமுதம்போல் இருக்கும்; இனிக்கும். அப்படி இல்லாமல் மா, பலா, வாழைப்பழங்களோடு, கடுகடுத்த முகத்தோடு விருந்துண்ண வந்தவர்க்குப் பால்சோறு படைத்தாலும் அது பசியைப் போக்காது. மேலும் பசியையே உண்டாக்கும் என்பதை கீழ்காணும் விவேக சிந்தாமணி பாடலின் மூலம்

“ஒப்புடன் முகம் மலர்ந்து உபசரித்து உண்மை பேசி
உப்பில்லாக் கூழ் இட்டாலும் உண்பதே அமிர்தம் ஆகும்
முப்பழ மோடு பால் அன்னம் முகம் கடுத்து இடுவராயின்
கப்பிய பசியினோடு கடும்பசி ஆகும் தானே.”

தெளிவாகிறது.

ஊடலைத் தீர்க்கும் விருந்தினர்

சங்க அக இலக்கியத்தில் தலைவன் தலைவியின் ஊடலைத்தீர்க்கும் வாயிலாக விருந்தினர் இடம் பெறுவதை,

“தோழி தாயே பார்ப்பான் பாங்கன்
பாணன் பாடினி இளையர் விருந்தினர்
கூத்தர் விறலியர் அறிவர் கண்டோர்
யாத்த சிறப்பின் வாயில்கள் என்ப”

(தொல்.கற்பு,52)

மேற்கண்டவாறு தொல்காப்பியர் எடுத்துரைக்கிறார்.

தலைவன் தலைவியின் இல்லற வாழ்விற்கு இணைப்பு பாலமாக விருந்தினர்கள் அமைகின்றனர்.

“தடமருப்பு எருமை மடநடைக் குழவி

எமக்கே வருகதில் விருந்தே சிவப்புஆன்று

சிறியமுள் எயிறு தோன்ற

முறுவல் கொண்ட முகங்காண் கம்மே”

(நற்றிணை - 120)

தலைவன் பரத்தையிற் பிரிந்தான். அதனால் தலைவி ஊடல் கொண்டாள். அவ் ஊடலைத் தணிக்கத் தன்னுடன் விருந்தினை அழைத்து வந்தான். இல்லத்தில் தலைவி விருந்து படைத்தலாலே தலைவியின் நெற்றியிலுள்ள வியர்வைத்துளிகளை தன்னுடைய முன்றானையினால் துடைத்துக் கொள்கிறாள். தலைவியின் மீது உள்ள ஊடலின் காரணத்தினாலே அட்டிற் சாலையில் உள்ளாள். விருந்தினர் வந்த காரணத்தினாலே அவளுடைய கண் சிவப்பதில்லை; குறுமுறுவல் கொண்டு இன்முகத்தினளாய் இருந்தாள், எனவே எனக்கு எப்போதும் விருந்தினர் வருவதை வரவேற்பதாகவே தலைவன் குறிப்பிடுகிறான். இங்கு தலைவியின் பண்பாக எச்சுமல்களிலும் விருந்தினர் வருவோராயின் அவர்களை அன்புடன் வரவேற்று உபசரிக்கும் வழக்கத்தை சங்க இலக்கிய தலைவி கொண்டிருந்தாள் என்பதை மாங்குடிகிழார் பாடலின் மூலம் அறிய முடிகிறது.

தலைவன், தலைவியை மறந்து பரத்தையை நாடினான். சில காலம் கழித்துத் தலைவியை காண்பதற்காக வந்தவன் தோழியைத் தூதுவிடுத்தான், தலைவியிடம் சென்று மீண்டும் தலைவனை ஏற்றுக்கொள்ளுமாறு தோழி வேண்டினாள் அதற்கு தலைவி,

“நல்மனை நனி விருந்து அயரும்

கைதூ வின்மையின் எய்தா மாறே”

(நற்றிணை - 280)

அதாவது விருந்தினர் வந்திருப்பதாகவும் அவர்களை உபசரிக்கும் சூழலால் இப்பொழுது தலைவன் எதிர்ப்படவில்லை அதனால் ஊடல் கொள்ளவில்லை என்று தலைவி கூறுகிறாள். இப்பாடலின் மூலம் வீட்டிற்கு விருந்தினர் வந்திருக்கும் நிலையில் தலைவியால் தலைவனிடம் ஊடல் கொள்ளமாட்டாள் என்பது இங்கு தெளிவாகிறது.

தலைவனுக்கு விருந்திடும் மரபு

தலைவன் வினை முடிந்து மீண்டும் திரும்பி வந்தால் விருந்து கொடுக்கும் மரபினை,

“அருந்தொழில் முடிந்த செம்மற் காலை

விருந்தொடு நல்லவை வேண்டற்கண்ணும்”

(தொல்;கற்பியல்-5)

என்று தொல்காப்பியர் விளக்கியுள்ளார்.

பாகனே! வருகின்ற விருந்தினரை எதிர்நோக்கி என் காதலி காத்துக் கொண்டிருக்கிறாள் எனவே குதிரையை விரைவாக செலுத்துமாறு தலைவன் வேண்டினான்.

“----- அரிவை

விருந்துஅயர் விருப்பமொடு விருந்தினள் அசைஇய
முறுவல் இன்னகை காண்கம்

உறுபகை தணித்தனன் உரவுவாள் வேந்தே”

(நற்றிணை-81)

வினை முற்றிய தலைவன் மீண்டும் வரும் நாளை குறித்துச் சென்றான்.. இதில் தலைவியின் இருத்தல் நிலையையும், விருந்து சமைக்கும் விதத்தையும் புலவர் எடுத்தரைக்கிறார்.

முடிவுரை
மனித உள்ளம் அன்பிற்காகவே படைக்கப்பட்டுள்ளது. அன்பை வழங்குவதும், அன்பைப் பெறுவதுமே உள்ளம் ஆற்ற வேண்டிய அலுவல். அன்பு மட்டும் மனிதர்களிடம் இருக்குமானால் இந்த உலகமே உயர்ந்து விடும். அத்தகைய அன்பின் மூலம் செய்வதே ஒப்பற்ற உயர்வான விருந்தோம்பல் பண்பாகும். இது சங்க இலக்கிய காலம் முதல் இன்று வரை தொன்றுதொட்டு மக்களிடையே காணப்படுகிறது. இவ்வாறான விருந்தோம்பல் பண்பினை நற்றிணைத் தலைவி சிறப்பாக செய்தாள் என்பதை இக்கட்டுரையில் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

Chief Editor

Dr. M. Sadik Batcha

Advisory Editor

Dr. N. Chandrasegaran

Editorial Board

Dr. S. Kumaran

Dr. Oppila Mathivanan

Dr. R. Rajagopal

Dr. Aranga. Pari

Dr. PM. Jamahir

Dr. S. Rajaram

Dr. R. Velmurugan

Dr. S. Chitra

Dr. E.R. Ravichandran

Dr. Ganesan Ambedkar

Dr. K. Thilagavathi

Dr. P. Velmurugan

Dr. G. Sheik Meeran

Dr. P. Selvakumar

Dr. M. Karunanithi

Dr. A. Kaleel Rahman

Dr. A. Senthil Kumar

Dr. S. Tamil Velu

Dr. M. Arunachalam

Dr. R. Vijayarani

Dr. V. Dhanalakshmi

Dr. S. Ramesh

Dr. J. Chandrakala

Dr. C. Prabhakaran

Dr. P. Santhi

Prof. Balasundaram

Elayathamby

Dr. A. Thoufiq Rameez

Dr. S. Bharathi Prakash

Dr. J. Selva Kumar

Mr. D. Alagudurai

Dr. J. Raja

Dr. Chandrika Subramaniyan

Mr. G. Senthil

பல்கலைக் கழக மானியக் குழு அங்கீகாரம் பெற்றத் தமிழ்ப் பன்னாட்டு ஆய்விதழ்

UGC APPROVED INTERNATIONAL THAMIZH JOURNAL

UGC Journal No.40719

செம்மொழித் தமிழ்

(பன்னாட்டுப் பன்முகத் தமிழ் காலாண்டு ஆய்விதழ்)
(கலை & மனிதவியல்)

Journal of

Classical Thamizh

(A Quarterly International Multilateral Thamizh Journal)
(Arts & Humanities)

Published by

RAJA PUBLICATIONS

No. 10 (Upstair), Ibrahim Nagar, Khajamalai,
Tiruchirappalli - 620 023, Tamil Nadu, India.

Mobile : 9600535241

Website : www.rajapublications.com

1. ம.பிரேமா	சங்க இலக்கியத்தில் மீன்	1-5
2. ந.சிவா	சங்க இலக்கியப் புலவர்கள் வாழ்ந்த பகுதிகளை அறிதல்	6-15
3. ஜே.கா. கமலா	நன்னூலில் கல்விச் சிந்தனைகள்	16-19
4. க. அ. அன்னையப்பன்	தொண்டைநாட்டுக் குடியிருப்புக்கள் (வீடுகள்)	20-22
5. க.ஜெனிபர்	இன்னா நாற்பது இனியவை நாற்பது உணர்த்தும் நட்பு	23-28
6. க. அரும்பு	கணியன் பூங்குன்றனாரின் தேசிய ஒருமைப்பாடு	29-31
7. இரா.அலெக்ஸாண்டர்	இலக்கியங்களில் மனிதநேயச் சிந்தனைகள்	32-36
8. ச. ஜான்சி	குறுந்தொகையில் பறவைகள்	37-39
9. அ.கார்த்திகாதேவி	தலைவனின் தகவல் தொடர்புத்திறன்	40-42
10. அ.எழிலரசி	ஐங்குறுநூற்றில் மரங்கள்	43-47
11. சகோ. பி.ரெஜினா	புறநானூற்றில் ஐவகை நிலங்கள்	48-60
12. ச.சஸ்வரன்	பட்டினப்பாலை காட்டும் புகார் நகரம்	61-65
13. G. PRABHU	AWARENESS ON INTELLECTUAL PROPERTY RIGHTS AMONG STUDENTS	66-73
14. P. SIVABHARATHIRAJA	WOMEN EMPOWERMENT AND ECONOMIC REFORMS OF HIGHER EDUCATION	74-82
15. MANOHARAN. S.	THE WORLD HAVE BENEFITTED BY THE PRACTICE OF ASTANGA YOGA AND YOGA SUTRA OF PATHANJALI	83-101
16. ந.ரேகா	திணை வாழ்வியலில் முல்லை நில மக்களின் அகப்புற-நெறிமுறைகள்	102-105
17. கு. உத்தமன்	மாணிக்க வாசகரின் சைவ சமயச் சிந்தனைகள்	106-110
18. இரா.மனோன்மணி	கலைக்கதிர் இதழில் கலைச்சொற்கள்	111-113
19. வே.கோமதி	குறிஞ்சி நில மக்களின் இல்லற நெறிகள்	114-116
20. பொ. அமின்யா	திறனாய்வு நோக்கில் - புறநானூற்றில் பெண்நிலை	117-122
21. கு. பாலமுருகன்	ஐங்குறுநூற்று பாலைத்திணையில் சூழலியல்	123-126
22. தே.கரோலின்	பழமொழிகள்	127-130
23. ஜோ. ஜோனிகா ஹேம்லட் & ஜெயஸ்ரீ	ஒளவையார் பாடல்களில் வினை உவமை	131-133
24. இரா. உத்தமி	ஊடகவியல்	134-138
25. அ.மகாலெட்சுமி	சங்க இலக்கியம் காட்டும் வாழ்வியல்	139-144
26. அ.லதா	சிலப்பதிகாரத்தில் பயணம்	145-150
27. பூ.கலைவாணி	புறநானூற்றுப் புலவனும் புலமையும்	151-155
28. செ.ஜான்சி	திருக்குறள் காட்டும் அறிநெறி	156-158
29. அ.இராஜேஷ்	சேக்கிழார் காட்டும் வாழ்வியல் நெறிகள்	159-163
30. சா. மனோகரி	சங்க இலக்கியத்தில் தாய்மை	164-170
31. கா. புனிதா	புறநானூற்றில் மறவர்கள்	171-173
32. இல.பிரவீன் பீற்றர்	திருக்குறள் காட்டும் பண்பாட்டு கூறுகள்	174-176
33. ர.மங்கையர்க்கரசி	சங்க கால வேளாண்மை தொழிலில் மகளிரின் பங்கு	177-181
34. க.கலைச்செல்வி	சிலப்பதிகாரத்தில் தோல் வண்பு	182-185
35. கு.சின்னப்பன்	சங்ககால மக்களின் இயற்கையோடு ஒன்றித்த வாழ்வு	186-190
36. பெ.கவிதா	சிலப்பதிகார கவுந்தியடிகளின் சிறப்புகளும் சமண சமயத்தின் மாண்புகளும்	191-196
37. கா.ஆறுமுகம்	சவ்வாதுமலைவாழ் மக்களின் சமுதாய அமைப்பு முறையும் பொருளாதாரமும்	197-205
38. சா.யோகச்சந்திரன்	அறநூல்கள் உணர்த்தும் மானிடப்பண்பு	206-209
39. மா.தமிழ்ச்செல்வி	நற்றிணையில் தோழி வரைவுகடாதல்	210-213
40. நி. இராதிக்கா	அகமாந்தர்களில் செவிலி - நற்றாய்	214-218
41. இரா.ரேணுகாதேவி	சிலப்பதிகார உரையில் வெளிப்படும் ந.மு.வேங்கடசாமி நாட்டாரின் இலக்கணப் புலமை	219-221
42. தி. பிரகாசி மேரி	அறக்கொள்கைகளும் கால மாற்றமும்	222-225
இர. ஜான்ஸி ராணி		
ச. பானுமதி		
43. பா.தங்கமணி & இரா.சிவகுமார்	வள்ளலார் உணர்த்தும் சாகாக் கல்வி	226-228
44. பா. ஜெயசீதா	அகநானூற்றில் விழாக்கள்	229-232
45. வலிலலம் வெங்கட்ராமன்	தோடி இராகத்தில் சத்குரு தியாகராஜரின் ஆதிதாளக் கீர்த்தனைகள்	233-243
46. செ. ரெஜினா	வள்ளுவர் வழங்கும் சமுதாய அறம்	244-253
47. தே. அனித்தா மேரி	சங்ககாலப் போரும் சடங்குகளும்	254-259
48. கு. சீனிவாசன்	கபிலர் பாடிய புறத்திணை அரசர்கள்	260-264
49. க. வீரத்தமிழன்	குறுந்தொகையில் தோழி கூற்று	265-269
50. த. கீதாஞ்சலி	சங்க இலக்கியத்தில் வேளாண்சார் அறிவியல் தொழில்நுட்பங்கள்	270-273
51. த. கலாஜித்	தொகை நூல்களின் தொகுப்பு முயற்சியின் தேவை	274-278

குறுந்தொகையில் தோழி கூற்று

க. வீரத்தமிழன்

முனைவர்பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியல் துறை.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம், அண்ணாமலை நகர், சிதம்பரம், தமிழ்நாடு, இந்தியா.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியத்தில் தோழி என்பவள் நட்பின் இலக்கணமாக புலவர்களால் படைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். தலைவன், தலைவியரின் வாழ்வில் களவு காலத்திலும் கற்பு காலத்திலும் உண்டாகும் இயலாமை, துயரம், விரக்தி, தலைவனை இடித்துரைத்தல், தலைவியை ஆற்றுப்படுத்துதல், செவிலியிடம் அறத்தோடு நின்றல், இவ்வாழ்க்கையின் தத்துவத்தை தலைவனிடம் பேசுதல் போன்ற பல பரிணாமங்களில் தோழியின் பங்கானது அளப்பரியது. தலைவன் தலைவியரின் வாழ்வில் என்றும் பிரிக்க முடியாத பாத்திரமாக சங்க இலக்கியங்களில் தோழி உலா வருவதை காணமுடிகிறது. அந்த வகையில் குறுந்தொகையில் காணலாகும் தோழியின் பண்புநலன்களை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தோழி

‘தோழி தானே செவிலி மகளே’ (தொல்பொருள்-123) என்ற தொல்காப்பியரின் கூற்றுப்படி தோழி என்பவள் செவிலியின் மகளே என்பர். தோழியின் வாழ்வு பற்றியச் செய்திகள் சங்க இலக்கியத்தில் காணப்படவில்லை. ஆயினும் அவளுக்குத் தலைவிக்கும் உள்ள தொடர்பு முந்தைய தலைமுறையில் ஏற்பட்டு இருக்கும் உறவு என்பது புலப்படுகிறது. தோழியின் தாயாகிய செவிலியும், தலைவியின் தாயாகிய நற்றாயும் நெருங்கிய தோழியராய் விளங்கியவர்கள் என்பது மட்டும் தெரிகிறது. தோழியர் பலர் இருந்தனர் என்று இளம்பூரணர் கூறுகின்றார்.

தோழியர் பலர் இருப்பினும் தலைவிக்கு உயிர்த் தோழியாக ஒருவர் தான் சிறப்பிக்கப்படுகின்றான் என்பதை இவ்விடத்தில் உணரவேண்டியுள்ளது.

“கண்ணகிக்குத் தேவந்தி என்ற தோழியும் மணிமேகலைக்கு சுதமதி என்ற தோழியும் மாதவிக்கு வயந்தமாலை என்ற தோழியும்”

இருந்தனர் என்னும் செய்தி இங்கு எண்ணிப்பார்க்கத்தக்கது. இன்றும் உயிர்த் தோழன், உயிர்த் தோழி என ஒருவரையே சுட்டும் முறை வழக்கத்தில் உள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது. “அகப்பொருள் பற்றிய பாட்டுகளில் வரும் மாந்தருள் பெரும் பொறுப்பு உடையவள் தோழி. அவள் அறிவும் பண்பும், திறனும் மிக்கவளாக இருந்ததால்தான், தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் தக்கவழிகாட்டி அவர்களை நன்னெறிப்படுத்த இயலும். உலகியல் தெளிவும், அனுபவமும் உடையவளாக இருந்ததால் தான், காதல் நெறியில் நேரும் இடர்பாடுகளை அறிந்து உற்றதுணையாக இருந்து உதவ இயலும்” என்று (நற்றிணைச் செல்வம் ப-136) நூலாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.

தோழியின் இலக்கணம்

தோழி தலைவியோடு ஒத்த வயதுடையவள் உடன் வளர்ந்து விளையாடிப் பழகி அவளைவிட்டுப் பிரியாதவள். உணர்வாலும், ஒத்தவள் ஒன்றித் தோன்றுந்தோழி எனத் தொல்காப்பியர் கூறுகிறார். இதன்மூலம் தோழியும், தலைவியும் தொட்டில் தொட்ட இப்பிணைப்புக் கருதி இவ்வாறு கூறியுள்ளதாக நாம் உணர முடியும். மேலும் தோழி தானே ஆராயும் அறிவு

மிக்கவள். தலைவிக்கு உயிர் போன்றவள். இன்றியமையாதவள். தலைவிக்கு தீங்கு நேராமல் பாதுகாப்பவள், தலைவிக்கு வருத்தம் நேர்ந்த போது ஆறுதல் கூறுபவள். களவுக்காலத்திலும் தலைவியின் துணையாக இருப்பவள். தலைவனுக்கும், தலைவிக்கும் ஏற்றவிடத்தில் தன் தகுதிக்கு உட்பட்டு அறநெறி கூறுபவள். தலைவன் தலைவிக்கும் இடையே ஏற்படும் ஊடலைத் தீர்க்கும் வாயிலாக இருப்பவள். தலைவியின் இன்னொரு கண்ணாக இருப்பவள். நேர்மை, கண்டிப்பு, துணிவு கனிவு, அமைதி ஆகிய குணங்கள் தோழிக்கு இயல்பாக அமைந்துள்ளன.

தோழிக்குரிய மரபு

“புலத்தலும் ஊடலும் ஆகிய இடத்துஞ்
சொலத்தகு கிளவி தோழிக்குரிய”
(தொல் - பொருள் -155)

இதற்கு ஒப்பாக,

“அலந்தாரை யல்லல் நோய்
செய்தற்றால் தம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல்”
(குறள்- 1303)

என்ற வள்ளுவரின் இக்குறளை ஒப்பிடலாம். அதாவது தம்மோடு வருத்தம் கொண்டு பிணங்கியவரை ஊடலுக்குணர்த்தி தழுவாமல் விடுதல் துன்பத்தால் வருந்தியவரை மேலும் துன்ப நோய் செய்து வருவது போன்றதாகும். அதுபோல் தலைவன், தலைவி இருவரும் ஊடலின் காரணமாகப் பேசாமல் இருந்தால் நன்மை விளையாது இருவருக்கும்இடையில் பிரிவு இடைவெளி அதிகமாகும். எனவே தீர்க்கும் ஊடல் பொருட்டுத் தோழி செயல்படுகிறாள் என்பதை இந்நூற்பாவின் மூலம் அறியலாம்.

குறுந்தொகையில் தோழி

தலைவனைத் தலைவி ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்னுங்கருத்தினால், “பல நாள் இங்கே வந்து பணிந்த சொற்களைக்

சுறிச்சென்றதலைவன் இப்பொழுது எங்கே இருக்கின்றானோ? அவனை நினைந்து என் நெஞ்சம் கலங்குகின்றது” என்று அவளுக்கு இரக்கம் உண்டாகும்படிதோழி கூறியது. தலைவியின் களவுச் செயலை தன்மேலிட்டு தலைவன் வராத நிலையைக் கண்டு ஏங்குவாளாய், வருமுலையாரித்தியார் என்ற புலவர் பாடுவதாக பின்வரும் பாடல் அமைகிறது.

“ஒருநாள் வாரலன் இருநாள் வாரலன்
பன்னாள் வந்து பணிமொழி பயிற்றியென்
நன்னர் நெஞ்ச நெகிழ்த்த பின்றை
வரைமுதிர் தேனிற் போகி யோனே
ஆசா கெந்தை யாண்டுளன் கொல்லோ
வேறுபுல னன்னாட்டுப் பெய்த
ஏறுடை மழையிற் கலிமும்என் னெஞ்சே.”
(குறுந் - 176)

ஒருநாள் வந்தானல்லன் இரண்டு நாட்கள் வந்தானல்லன் பல நாட்கள் வந்து பணியைப் புலப்படுத்தும் மொழிகளைப் பல்காற் கூறி எனது நன்மையையுடைய நெஞ்சத்தை இரங்கச் செய்தபிறகு மலையினிடத்தில் முதிர்ந்து வீழ்ந்ததேனிறாலைப் போலப் போயினவனும் நமக்குப் பற்றுக் கோடாகிய எந்தையுமாகிய தலைவன் எங்கே இருக்கின்றானோ? வேற்றுப் புலங்களையுடைய நல்ல நாட்டிற்பெய்த இடியேற்றையுடைய மழைநீர் கலங்கி வருவது போல, தலைவனை நினைந்து மனம் கலங்குகிறது என்று புலம்புகிறாள். மேலும், கார்காலம் வந்தபின்பும் தலைவன் வாராமையால் வருந்திய தலைவியை நோக்கி, இப்போது பெய்யும் மழை பருவமல்லாத காலத்துப் பெய்வது இதைக் கார்காலத்துக்குரியதென்று மயங்கிக் கொன்றை மரங்கள் மலர்ந்தன. ஆதலின் இது கார்ப்பருவமென்று நீ வருந்தற்க என்று தோழி கூறுவதாக அமைந்த இப்பாடல்,

“மடவ மன்ற தடவுநிலைக் கொன்றை
கல்பிறங் கத்தஞ் சென்றோர் கூறிய

பருவம் வாரா அளவை நெரிதரக்
கொம்புசேர் கொடியிணர் ஊழ்த்த
வம்ப மாரியைக் காரென மதித்தே.”

(குறுந் - 66)

கற்கள் விளங்கும் பாலநிலத்து
அருவழியைக் கடந்து சென்ற தலைவர் மீண்டு
வருவேனென்று கட்டிக் கூறிய கார்ப்பருவம்
வாராத காலத்திலே பருவமல்லாத காலத்துப்
பெய்யும் மழையை கார் காலத்து
மழையென்று கருதி நெருங்கும்படி சிறு
கொம்புகளிற் சேர்ந்த ஒழுங்காகிய
பூங்கொத்துக்களைப் புறப்பட விட்டன் ஆதலின்
பரந்த அடியையுடைய கொன்றை மரங்கள்
நிச்சயமாக பேதைமையையுடையது. இது
கார்ப்பருவம் அன்று ஆதலின் நீ வருந்தற்க
என்று தோழி கூறுகிறாள். தலைவியின்
துன்பத்தை நீக்க இயற்கையை பொய்த்துக்
கூறுகின்ற தன்மை தலைவியின் மீதுள்ள
அன்பினைப் புலப்படுத்துவதாக உள்ளது.

அறத்தொடு நின்றல்

தலைவியின் பருவ வயதில் காதல்
முக்கிய நிகழ்வாகிறது. அவளின் உடலிலும்
மனதிலும் மாற்றங்கள் பல நிகழ்கின்றன.
அச்சமயம் அவளுடைய மனம் தடுமாறும்
வாய்ப்பு மிகுதியாக உள்ளதால் தோழியின்
அறிவார்ந்த செயல்பாடுகள் இங்கிருந்து
துவங்குகிறது எனலாம். அகத்திணை
இலக்கியத்தில் தோழி குறிப்பிடத்தக்க
செல்வாக்குப் பெற்றிருப்பதைச் சங்க
இலக்கிய பாக்களின் வழி அறியலாம்.
தலைவியின் உரிமையையும் செயலையும்
தனது உரிமையின் செயலாகக் கொள்ளும்
அறிவுடையவள் தோழி, எனினும்

“அறத்தொடு நிற்கும் காலத்தன்றி -
அறத்தியல் மரபிலள் தோழி என்ப”
(தொல், பொருள் - 1151)

என்னும் தொல்காப்பிய நூற்பாவின்வழி
அறியமுடிகிறது, காமநோயால் மெலிவதை
அறியாத தாயார், நோயின் காரணமறிய

கட்டுவிச்சியிடம் குறிகேட்க அப்போது
தலைவியின் காதலைக் குறிப்பாகச் சொல்லி
அறத்தொடு நின்றாள் என்பதை,

“அகவன் மகளே! அகவன்மகளே!
மனவுக் கோப்பு அன்ன நல் நெடுந்
கூந்தல்

அகவன்மகளே! பாடுக பாட்டே
இன்னும், பாடுக, பாட்டே-அவர்
நல் நெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே”
(குறுந்-23)

அகவன் மகள் தலைவிக்குக் குறி
சொல்கிறாள்.(மயில் அகவுவது போல
பாடிக்கொண்டு குறி சொல்பவள் அகவல்
மகள்) முருகன் (தலைவியின் தெய்வத்
தலைவன்) இருக்கும் மலையைப்
பாடிக்கொண்டு தொடங்குகிறாள். அது
அவளுக்கு ‘நன்னெடுங்குன்றம்’ அது
தலைவியின் தலைவன் வாழும் மலை. எனவே
அவன் மலையைப் பாடிய அந்தப் பாட்டை
இன்னும் இன்னும் பாடும்படி கேட்கிறாள்.
அதைக் கேட்டாவது தலைவி ஆறுதலைக்
கூட்டும் என்ற எண்ணத்திலும் தலைவனுடைய
மலையை தொடர்ந்து பாடச்சொல்வதால்
தலைவனைப் பற்றிய குறிப்பினையும்
இப்பாடல்வழி தலைவியின் பெற்றோர்க்கு
உணர்த்த இந்த நிகழ்வை தோழி
பயன்படுத்திக் கொண்டமை தோழியின்
அறிவாற்றலுக்குச் சான்றாகும்.

தோழியின் ஆறுதல்

தலைவியே தலைவன் நிற்பால் விருப்பம்
மிக உடையவர். தலையளி செய்தலும்
உடையவர், மிகுந்த அன்பு உடைய தலைவன்
தன் கடமையை விரைவில் வருகை புரிந்து
உன் துயரை நீக்குவான் என்பதை,

“நசை பெரிது உடைய நல்களும்
நல்குவர்”. (குறுந் . பா. 36)

என்று தோழி கூறுகின்றாள். மேலும்
தலைவன் பொருள்தேடிச் சென்ற காலத்தில்

அவனது பிரிவை ஆற்றாமல் தலைவி மிகவும் வருந்துகின்றாள். அதற்கு தோழி ஒருகண் மாக் கிணையை இயக்கும் தாளத்தையுடைய பாணர் முதலிய இரவலரைப் பாதுகாப்பவனது அரலையென்னும் குன்றத்தின்கண் உள்ள அகன்ற வாயையுடைய ஆழமுள்ள சுனையின்கண் அலர்ந்த குவளை காட்டுமல்லிகையின் மணம் வீசும் நினைவு நல்ல நெற்றியை தலைவர் மறப்பாரோ? பலநாள் நின்று முயற்சிகளைச் செய்தாலும் பாலைநிலம் பல குறுக்கிட்ட கிடைத்தற்கரிய பொருள் முற்றக் கை கூடாவாதலின் முற்றும் பெற்றே மீள்வே மென்று கருதித் தலைவர் காலம் நீட்டித்துத் தங்குதல் இயலாததாகும். ஆதலின் நீ வருந்துதலை ஒழிவாயாக.

“பதலைப் பாணிப் பரிசிலர் கோமான்
அதலைக் குன்றத் தகல்வாய்க்
குண்டுகனைக்
குவளையொடு பொதிந்த குளவி
நாறுநின்
நறுநுதன் மறப்பரோ மற்றே முயலவும்
சுரம்பல விலங்கிய அரும்பொருள்
நிரம்பா ஆகலின் நீடலோ இன்றே.”
(குறுந் - 59)

தலைவர் மீண்டும் வருவார் என்பதை இப்பாடல் வரிகளின் மூலம் தோழி கூறுவதாக அமைந்துள்ளது.

தலைவியின் நிலையை எடுத்துக் கூறும் திறன்

தலைவியின் காமநோய் அவளை மிகுந்த துன்பத்துக்கு ஆளாக்கியிருக்கிறது. அதனால் அவளை நீ விரைவில் திருமணம் செய்ய வேண்டும் என்று கூறுகிறாள். அதனை வெளிப்படுத்தும் விதமாக உவமைக் கையாளப்படுகிறது. யாரும் வளர்க்காமல் இயல்பாகவே வளர்ந்து சிறு மூங்கிலாகி வால் வேலியையுடைய வேரிலே குலைகளையுடைய பலாமரம் செறிந்த மலை நாட்டினை

உடையவனே அந்த மலையின் பலாமரத்தின் சிறிய கொம்பின்கண் பெரிய பழம் தொங்கிக் கொண்டு இருப்பதைப் போலத் தலைவியின் உயிர் காணப்படுகின்றது.

“வேரல் வேலி வேர் கோள் பலவின்
சாரல் நாட! செவ்வியை ஆகுமதி!
யார் அ.து அறிந்திசினோரே! சாரல்
சிறு கோட்டுப் பெரும் பழம் தூங்கி
ஆங்கு, இவள்
உயிர் தவச் சிறிது காமமோ பெரிதே
(குறுந். பா-8)

என்ற பாடல் அடிகள் விளக்குகின்றன.

தோழி தலைவியிடம் மறைமுகமாக கூறியது

தலைவன், பரத்தமை ஒழுக்கத்தில் ஈடுபட்ட பொழுது அவன் பரத்தையிடம் சென்று வருவதன் அடையாளமாகப் பூசப் பெற்றிருக்கும் சந்தனம் முதலிய நறுமணப் பொருள்கள் காட்டிக் கொடுக்கின்றன. அதில் உவமையாக உழவர் காஞ்சியின் கிளையை வளைந்த தன்மையை அதில் படிந்த பூந்தாது கொடுப்பது போல பின்வரும் பாடலடியில் சுட்டிக் காட்டப்படுகிறது.

“யாய் ஆகியளே விழவு முதலாட்டி
பயறு போல் இணர பைந் தாது படிஇயர்
உழவர் வாங்கிய கமழ் பூ மென் சினைக்
காஞ்சி ஊரன் கொடுமை
கரந்தனள் ஆகலின், நாணிய வருமே”
(குறுந். பா.10)

என்ற பாடல் அடிகளில் காணலாம். வேறொரு பெண் மீது கொண்ட மோகத்தினால் சென்ற தலைவன் மீண்டும் தலைவியிடம் சேர்வதற்கு வருகிறான். பரத்தையிற் பிரிந்த தலைவன் மீண்டும் வருகின்றான். தலைவி அதனால் துன்புற்றபோதிலும் கற்பொழுக்கத்தில் சிறப்புற்றிருக்கிறாள். தலைவனுக்காகத் தோழி தூது செல்ல உடன்படும் வேளையில் அவனையும் மறைமுகமாக இடித்துறைக்கிறாள்.

தோழி கூறுகிறாள் “தலைமகள், உனக்கு இன்பத்தையும், கொண்டாட்டத்தையும், செழிப்பையும் தந்தவன் பயறு போலக் கொத்தாக உள்ள பூங்கொத்துகளிலுள்ள பசுமையான பூந்தாதுக்கள் தங்கள்மேல் படியும்படி, உழவர்கள் வளைக்கும், மணக்கும் மலர்களுள்ள, மெல்லிய கிளைகளுடைய காஞ்சிமரம் உன் ஊர்! நீ செய்த கொடுமை யாருக்கும் தெரியாமல் மறைத்தவன் இவள் ஆகவே, நீ வருகையில், நீ வெட்கப்படும்படி, உன்னை வரவேற்பாள்.” எனவே தலைவி உன் தவற்றைப் பொறுத்து உன்னை ஏற்றுக் கொள்வாள். அதாவது உழவர் காஞ்சி மரத்தை வளைத்ததை, அவர் மேல் படிந்துள்ள மகரந்தத்தூள் காட்டிக் கொடுக்கிறது. தலைவன் பரத்தையுடன் இருந்ததை அவனது மேனியில் படர்ந்த சந்தனம் முதலிய வாசனைப் பொருள்கள் காட்டிக்கொடுக்கின்றன என்று தோழி தலைவியைத் தலைவனுக்குத் தரும்போது கூறும் சொற்கள் இவை மென்மையாக அமைந்துள்ளதை காணமுடிகிறது.

முடிவுரை

தலைவன், தலைவி, செவிலி, முதலியரோடு பேசும்பொழுது தோழி அவர்களின் மனநிலையை அறிந்து பேசுவளாகவும் இருக்கின்றாள். சொல்திறன் மிக்கவள் என்பதையும் பல்வேறு பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. தலைவியின் அகவாழ்வில் உள்ள இருநிலைகளான களவு, கற்பு என இருவேறு பிரிவுகளிலும் தோழியின் பங்கு முதன்மை பெருகிறது. தோழி தலைவியின் உள்ளம் உணர்ந்தவளாகவும், அவளின் வாழ்க்கையில் அக்கறை கொண்டவளாகவும், அவள் மனம் சோறும் காலங்களில் ஆற்றுப்படுத்துபவளாகவும், தலைவன். தலைவி ஊடல் தணிப்பவளாகவும் பல நிலைகளில் திறனாற்றுபவளாகப் படைக்கப்பட்டிருப்பது தோழிகூற்றுப் பாடல்வழி அறிய இயலுகிறது.

உசாத்துணை நூல்கள்

1. குறுந்தொகை மூலமும் உரையும் - கோவிலூர் மடாலாய பதிப்பகம்.
2. தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - கழக வெளியீடு

௮

LITERARY FINDINGS

INTERNATIONAL JOURNAL OF MULTIDISCIPLINARY RESEARCH

UGC RECOGNISED JOURNAL

UGC NO: 42329

ISSN 2278-2311

JUNE - 2019

KONGUNADU PUBLICATIONS
INDIA PRIVATE LIMITED

ISSN : 2278-2311

visit us : www.kongunadupublications.com
kongunadupublications@gmail.com

16. புறநானூற்றில் பொருள்சாரா பண்பாடு (சங்ககால மகளிரை முன்வைத்து)		
*முனைவர் பா.பொன்னி	-	64
17. சிற்றிலக்கிய காலச் சமுதாயச் சிக்கல்கள்		
*முனைவர் திருமதி நா.கவிதா	-	69
18. கோவை காட்டுர் கிறிஸ்து அரசர் ஆலய கிறிஸ்துவ மக்களின் சடங்கு முறைகள்		
*கிறிஸ்டி.அ	-	73
19. கோயம்புத்தூர் வட்டார புதின இலக்கியப்படைப்பாசிரியர்களும் படைப்பிலக்கியத்திறனும்		
*இரா.கவிதா	-	77
20. சங்க இலக்கியம் நற்றிணையில் சடங்கு விழுமியங்கள்		
*முனைவர் ஜோசப்பின் ஜூலியட்	-	81
21. தமிழ் இலக்கியங்களின் ஆளுமை		
*முனைவர் ப.தமிழ்ச்செல்வி	-	86
22. தமயந்தி படைப்புகளில் பெண்ணியச் சிந்தனைகள்		
*இரா.அந்தோனிசாமி	-	89
23. இலக்கியங்களில் அரண்		
*முனைவர் வே.அனிஷா	-	93
24. சிங்கப்பூரில் தமிழ் இதழ்களின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்		
*வீ.கணேசன்	-	97
25. Information Technology Industry In India : An Overview		
*D.Philomin Subbathra *Dr.D.Deepa	-	102
26. சங்க இலக்கியத்தில் தோழியின் ஆளுமைப் பண்பு		
*க.வீரத்தமிழன்	-	106

சங்க இலக்கியத்தில் தோழியின் ஆளுமைப் பண்பு

*க.விரதமியுன், முனைவர் பட்ட ஆய்வாளர், தமிழியல் துறை, அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகம்.

ஆய்வுச்சுருக்கம்

சங்ககாலம் என்பது கி.மு.200 முதல் கி.பி.200க்கும் இடைப்பட்ட காலமே என்று அறிஞர்கள் கூறுவர். சமுதாயத்தின் அடிப்படை அலகு குடும்பம் தான். நாகரீக வாழ்வு என்பது குடும்ப முன்னேற்றத்தைப் பொறுத்தது. அக்குடும்ப வாழ்வில் தலைவன், தலைவி இணைந்து நடத்தும் களவு, கற்பு ஒழுக்கத்திற்கு மூல அச்சாக நிற்பவள் தோழி. தலைவன்-தலைவி பிணக்கு தீர்க்கும் வாயிலாகவும் செயல்படுகிறாள். துணை பாத்திரமாக இருப்பினும், தன்னுடைய ஆளுமைப் பண்பால் முதன்மை பாத்திரமாக செயல்பட்டு கற்பவரின் உள்ளத்தில் நிலை பெறுகிறாள்.

கலைச்சொற்கள்: ஆளுமை, உழுவல், வாயில் மறுத்தல், நிலையாமை.

முன்னுரை

சங்க இலக்கியங்களில் அகத்திணை மாந்தருள் தோழி தனிச்சிறப்புடையவள் ஆவாள். தலைமக்களின் களவொழுக்கம், கற்பொழுக்கம் ஆகியவற்றிற்கு மூல அச்சாக நிற்பவளும் தோழியே. தலைவன் தலைவியரை விட தோழி என்னும் பாத்திரத்திற்கே சங்க இலக்கியங்கள் முதன்மை இடம் தருகின்றன. தோழி தலைவியின் விளையாட்டுப் பருவம் முதல் திருமணம் வரை தோழியாகவும், தலைவி மகப்பேறு பெற்ற நிலையில் அவளது பிள்ளைக்குச் செவிலித் தாயாகவும் விளங்குகின்றாள். தலைமக்களின் வாழ்வியலுக்குத் தன் திறத்தால் வெற்றியும் பெறுகிறாள். இத்தோழியின் ஆளுமைப் பண்புகளை ஆராய்வதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

தோழியின் நிலை அறிமுகம்

தலைவியின் குடும்பத்தில் தலைவி பிறக்கும் போதே பிறந்து, அவளுடன் தோழமை பூண்டு வளர்ந்து உடன் உறவாடி குடும்பத்தினின்றும் பிரிக்கமுடியாத உறவைப் பெற்றவள் தோழி.

“தோழிதானே செவிலி மகளே”⁽¹⁾

என்பதுதான் தோழி பற்றித் தொல்காப்பியர் தரும் குறிப்பாகும். இதைத்தவிரவும் தோழியின் பிறப்பு, வளர்ப்பு வாழ்க்கைப் போன்ற எதையும் அறிய இயலவில்லை. அவள் தலைவிக்காகவே வாழ்கிறாள்.

தலைவியின் வெற்றிக்காகவே பாடுபடுகிறாள் என்பதையே சங்கப் பாடல்களின் வழியே அறிந்து கொள்ள முடிகிறது. மேலும் தோழியைப் பற்றி குறிப்பிடும் தொல்காப்பியர்,

“ஒன்றிய தோழி”⁽²⁾

“ஒன்றித் தோன்றுந் தோழி மேன”⁽³⁾

“ஒருமை கேண்மையின் உறுகுறை தெளிந்தோன்”⁽⁴⁾

எனக் கூறும் சொற்றொடர்கள் தலைவிக்கும் தோழிக்கும் உள்ள உழுவல் நட்பினை புலப்படுத்துகிறது.

தோழியின் ஆளுமைப்பண்பு

சமுதாயத்தில் மக்களால் மிக முக்கியமானதாகக் கருதப்படுவது ஒருவரின் ஆளுமைத் தன்மையாகும். ஆளுமை என்பது ஒருவரது உடலமைப்பில் காணப்படும் அழகல்ல. அவர்களிடம் உள்ள எல்லா நற்பண்புகளின் ஒட்டுமொத்த வடிவமே என்று கூறலாம்.

மேலைநாட்டு அறிஞரான கில்போர்ட் என்பவர், “ஆளுமையானது ஒருவனது பண்புகளின் தனித்தன்மை வாய்ந்த அமைப்பு (Unique Pattern)”⁽⁵⁾ என்கிறார்.

மேலும் “உளவியலில் ஆளுமை என்பது ஓர் உயிரியல் உயிரிக்கும் (Biological Organism) அதன் சமூக மற்றும் பிற உலகுக்கும் இடையே நடக்கும் ஊடாட்டத்தின் விளைவாக உருவாகிய தனித்தன்மையை குறிக்கின்றது”⁽⁶⁾ என்பார் பிரீமென்.

இவர்களது கூற்றுப்படி சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் தோழியும் தனது நற்பண்புகளின் தனித்தன்மையால் சிறப்புற்று விளங்குகிறாள். ஆளுமையின் கூறுகளாகிய தலைமைப் பண்பு, பொறுப்புணர்ச்சி, தன்னம்பிக்கை, அறிவுடைமை, அறத்தொடு நிற்பல், நட்புணர்வு, பணிவுடைமை முதலான பண்புகளைப் பெற்று ஆளுமையில் உயர்ந்து நிற்கும் தோழி அக இலக்கியங்களில் அச்சாணியாக செயல்படுகிறாள்.

உரிமையும் கடமையும்

சங்க இலக்கியங்களில் தோழி தனக்கான உரிமையையும், கடமையையும் சிறப்பிடன எடுத்துரைக்கிறாள். தலைவியின் செயலைத் தன் செயலாக எண்ணும் உறவுடையவள் என்பதை,

“ஒன்றில் காலை அன்றில் போலப்

புலம்புகொண்டு உறையும் புண்கண் வாழ்க்கை”⁽⁷⁾

என்ற வரிகளால் தலைவியும் தானும் வேறன்று ஒன்றெனக்கருதி தலைவி நிலையில் நின்று தலைவனே நீ பிரிந்தாலும் யான் இறந்து போவேன் என்று உரிமையுடன் தலைவனிடம் கூறினாள். இதற்கு வலுசேர்க்கும் விதமாக தொல்காப்பியர்,

“பிரியுங்காலை எதிர்நின்று

சாற்றிய மரபுடை எதிரும்”⁽⁸⁾

என்னும் விதிமுறையில் எடுத்துரைக்கிறார். மேலும் வரைவு நீட்டித்தவிடத்து வரைந்து கொள்வதில் காலம் தாழ்த்தி அடிக்கடி கனவில் வந்து இன்பம் நுகரும் தலைவனை,

“வல்லை மன்ற பொய்த்தல்

வல்லால் மன்ற நீ அல்லது செயலே”⁽⁹⁾

என நேரடியாகவே சாடுகிறாள். தலைவியிடம், தலைவனுடன் கொண்ட நட்பு முதலில் இனிமை உடையதாகி, வரவரத் துன்பம் தருகிறது என இடித்துரைக்கிறாள்.

“குறவர் குழந்தைகளோடு விளையாடி மகிழ்வித்த யானை கன்றானது பின் அவர்கட்குரிய தினையை உண்டு துன்பம் விளைவித்தல் போல முன்னாளில் தலைவனோடு அளவளாவி மகிழ்ந்த நட்பானது அவன் மணம் செய்து கொள்ளாமல் காலம் நீடிப்பதால் இப்போது நின் அழகு கெடுவதற்குக் காரணமாயிற்று”⁽¹⁰⁾ என்றாள். (இதிலிருந்து தலைவி மீதுள்ள தோழியின் உரிமை தெரியவருகின்றது). குறியிடம் கூறுதல், வாயிற் மறுத்தல், உடன்போக்கு, முதலான இடங்களில் தோழி தானாகவே செயலாற்றும் உரிமை உடையவளாகச் செயல்படுகிறாள்.

அறத்தொடு நிற்பல்

அகப்பொருள் இலக்கியத் துறையில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைவது அறத்தொடு நிற்பல் என்னும் துறை ஆகும். சங்க இலக்கியத்தில் இத்துறை களவைக் கற்பாக மாற்றும் நிலையாக உள்ளது.

“களவையும் காந்தர்வத்தையும் இனங்கண்டு அறியக்கூடிய துறை ஒன்று களவியல் பகுதிக்கு உரியதாய் உள்ளது. அந்தத் துறைதான் அறத்தொடு நிற்பல்”⁽¹¹⁾ என்பார் போ. குருசாமி.

“தன் மனத்தால் விரும்பியவனை மணம் செய்து கொள்வதே அறவழியில் நிற்பலாகும். விவரமறியாத பெற்றோர் வேறு ஒருவனுக்கு திருமணம் பேசி விடாமல் தடுத்து தலைவியின் காதல் உண்மையை அறிவித்து, முதலில் சினங்கொண்டாலும் பிறகு பெற்றோர்களையும் ஒப்புக்கொள்ள வைத்து, மனத்தால் ஏற்றுக்கொள்ள வாழ்வியல் அறத்தில் நிற்பல் - நிற்க வழி செய்தலால் தான் இது அறத்தொடு நிற்பல் எனப்பட்டது”⁽¹²⁾ என விளக்கம் தருவார் தமிழண்ணல்.

அறத்தொடு நிற்பல், விரைந்து வரைந்து கொள்ளச் செய்தல், ஆற்றாவித்தல் முதலான செயல்களில் தோழி தன் கடமையை முறையாகச் செய்து முடிக்கிறாள்.

சொல்வன்மை

ஒருவர் தன்னுடைய கருத்துக்களை இடமறிந்து தயக்கம் இன்றி மன உறுதியுடன் தெளிவாக கூறுவது அவருடைய ஆளுமைப் பண்பின் சிறப்பாகும். தலைவியது உடற்கண் ஏற்பட்ட வேறுபாட்டின் காரணத்தைச் சுட்டிக்காட்டி செவிலித் தாய், தாய் முதலியோர் குறி பார்ப்பவனைக் கொண்டு ஆராய்ந்த காலத்தில் தோழி, தலைவி காதல் வயப்பட்டதைத் தன் சொல்வன்மையால் எடுத்துரைக்கும் பாங்காக,

“அகவன் மகளே! அகவன் மகளே

மனவுக் கோப்பு அன்ன நல்நெடுங் கூந்தல்

அகவன் மகளே! பாடுக பாட்டே

இன்னும் பாடுக பாட்டே! அவர்

நல்நெடுங் குன்றம் பாடிய பாட்டே”⁽¹³⁾

என்று சொல்வதன் வழி தலைவன்பால் தலைவி காதல் கொண்டிருப்பதைப் பேச்சாற்றல் மூலம் அறத்தொடு நின்று எடுத்துரைக்கிறாள்.

தோழிக்கும் தலைவிக்கும் உள்ள உறவு நெருக்கத்தின் காரணமாக இருவரும் தமக்குள் நம் என்று கூறிக் கொள்வது போலத் தோழி, மற்றவர்களுடன் பேசும் போது உரிமையோடு தலைவியையும் உள்படுத்தி எம் எனக் கூறுகிறாள்.

“எழுமினோ எழுமின் ‘எம்’ கொழுநற் காக்கம்

ஆரியர் துவன்றிய பேரிசை முள்ளூர்,

பலர் உடன் கழித்த ஒள்வான் மலையனது”⁽¹⁴⁾

என்ற பாடலில் தோழியின் சொல்லாற்றலைக் காணமுடிகிறது.

பரத்தமை சாடல்

தலைவன் பரத்தமைப்பாற்பட்டு ஒழுகிய வழி அவனை வன்மையாகக் கண்டிப்பவள் தோழிதான். தலைவன் பரத்தமையை மேற்கொண்ட நிலையில் தலைவி, தோழி ஆகியோரின் அன்பையும் மனைபுகும் உரிமையையும் இழக்கிறாள். திரும்பி வந்தவனுக்கு வாயில் மறுத்தல் என்னும் துறையில் தோழியின் வரம்பற்ற உரிமையே காணப்படுகிறது.

ஊரில் அலர் எழும்படி பரத்தையுடன் தலைவன் நீர்விளையாடியதால் அவனை, நாணிலை எனச் சொற்களைச் பொய்வலை என உருவாக்கிறாள். அவன் வாயில் வேண்டும் போது,

“சென்றிபெரும! நின் தகைக்குநர் யாரே?”⁽¹⁵⁾ என்று எள்ளி நகையாடி அவனை வாயில் மறுத்து செல்லும் படி கூறுகிறாள். தலைவன் பரத்தமையால் இகழப்படுதலைக் கேட்டுத்துடித்து,

“இதுவோ மற்று நின் செம்மல்?” (அகம்,306:9)

என வினவி,

பெரும்பெயர் மகிழ்ந் பேணாது அகன்மோ!”⁽¹⁶⁾

என வெகுகிறாள்.

“ஓரான் வல்சிச் சீரில் வாழ்க்கை

பெருநலக் குறுமகள் வந்தென

இனிவிழவு ஆயிற்று என்னும்இவ் வூரே”⁽¹⁷⁾

என்ற தலைவியை புறக்கணித்தத் தலைவனை இடித்துரைத்து வாயில் மறுப்பது பெண் (தோழி) குலத்திற்கே பெருமை தருவதாக அமைகிறது.

நட்பின் கடமை

மலை நாடனே! இடையூறுகளைப் பொருட்படுத்தாமல் இரவில் அச்சமின்றி வந்து தலைவியின் அழகிய மார்பினைத் தழுவி மகிந்தாய். அதனால் தலைவியின் மீது புதிய வாசனை கமழ, அதன் பொருட்டு வண்டுகள் பல தலைவியை மொய்க்க, அதனைக் கண்ட அன்னை தன் கண்களால் கொல்வாள் போல நோக்கி நீ இதற்கு முன்பு இவ்வாசனை பெற்று இருந்தாயோ? என்று தலைவியை நோக்கி வினாவினாள் அதற்கு விடை தர இயலாமல் வருத்தம் அடைந்தாள். பின்னர் பரிதாபமாக என்னை நோக்கினாள். “இடுக்கண் களைவதாம் நட்பு” என்ற குறளின் வழிநின்று,

“சாந்த ஞெகிழி காட்டி

ஈங்கு ஆயினவால் என்றிசின் யானே”⁽¹⁸⁾

ஏன்று கூறித் தலைவியின் துன்பத்தைக் களைந்தேன் என்று தலைவனிடம் கூறுகிறாள்.

தலைமைப் பண்பு (Leadership)

அக இலக்கியங்களில் தோழி தன்னிச்சையாகச் செயல்படும் தலைமைப்பண்பு பெற்றவளாக விளங்குகிறாள். களவில் தலைவியைத் தேற்றுவது மட்டுமின்றி, தலைவனை வரைந்து கொள்ளத் தூண்டுவதும் தோழியின் நோக்கமாகும். தலைவிக்கு உகந்த தலைவனைத் தேர்ந்தெடுக்கும் தலைமைப் பொறுப்பை தோழி பெற்றுள்ளாள்.

“கடுந்தேர்ச் செல்வன் காதல் மகனே

நிணச்சுறா அறுத்த உணக்கல் வேண்டி

இனப்புள் ஒம்பும் எமக்கு நலன் எவனோ?

புலவு நாறுதும்; செல நின்றீமோ!

பெருநீர் விளையுள் எம்சிறுநல் வாழ்க்கை”⁽¹⁹⁾

என்ற பாடலில், எம் தலைவியோ கடலில் சென்று மீன் வேட்டையாடும் பரதவர் மகள், நீயோ மூதாரில் வாழும் தேருக்குரிய செல்வந்தரின் அன்பு மகன் ஆவாய். எனவே உன்னோடு உறவு பொருந்தாது என்று தலைவன் உறவைத் தலைவியின் அனுமதியின்றி தடுத்து விடுகிறான்.

தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பொருள் தேடச் சென்ற போது தோழி தலைவனைத் தடுத்து, இவ்வுலகில் நிலையற்ற பொருளைத் தேட விரும்புவீர், யாம் பிரிதும் என்றும் கூறுவீர், ஆனால் உலகில் விரைவில் இன்பமும் இளமையும் கழியும் என்பதை அறிவீர், எனவே காக்க வேண்டியதைக் காப்பீராக என்று தோழி உலகின் நிலையாமையை எடுத்துக் கூறித் தலைவனை தடுத்து தலைவியின் துயரத்தைக் காக்கும் திறன் வெளிப்படுகிறது.

வாயில் மறுத்தது என்ற துறையில், தலைவனிடம் குறை காணும்போது தோழியே அக்குறையைச் சுட்டிக்காட்டுவாள். பரத்தையருடன் உள்ள தொடர்பால் தலைவனைத் தங்கள் வசிக்கும் தெருவுக்குள் தடுப்பாள். அதேபோன்று தலைவனின் நண்பரான பாணனையும், விறலியையும் வாயில் மறுப்பதோடு கடிந்தும் உரைப்பாள். இவ்வாறாகத் தோழி சில இடங்களில் தலைமைப் பண்பைப் பெற்று சிறப்பாகச் செயல்படுகிறாள் என்பதை சங்கக் கவிதையின் மூலம் அறியமுடிகிறது.

முடிவுரை

- ❖ தலைமக்களின் களவு, கற்பு வாழ்வியில் அச்சாகக் கொண்டு சுழல்வதன் மூலம் தோழி என்ற பாத்திரத்திற்கு சங்க இலக்கியம் முதன்மை தருகின்றது.
- ❖ தோழி தலைவியின் காதலுணர்வின் வடிகாலாகச் செயல்பட்டுள்ளாள்.
- ❖ தலைவியின் காதலுணர்வை வெளிப்படுத்தும் கருவியாகவும், களமாகவும் நின்று அறத்தின் வழி செயல்படுகிறாள்.
- ❖ தலைவனின் நெஞ்சம் மயக்க இருளிலும் தளர்ச்சி முடுபனியிலும் சிக்கித் தவிக்கும் போது அறிவுத் தீச்சுடராய் விளங்கி உதவுகிறாள் தோழி.

அடிக்குறிப்புகள்

1. தொல். பொருள். கள. நூ.123, ப.240.
2. தொல். பொருள் அகத். நூ.42 : 10, ப.46.
3. தொல். பொருள் அகத். நூ.42 : 10 ப.39.
4. மேலது, களவியல் - நூ.109 : 18, ப.189.
5. கற்றல், மனித வளர்ச்சி தொடர்பான உளவியல், ப.338.
6. மேலது, ப.338
7. நற். 124 : 1-2
8. தொல். கற்.9
9. ஐங்: 287 : 3-4
10. குறுந்: 394 : 1-6
11. ம. ரா. போ. குருசாமி, சங்ககாலம், ப. 109
12. தமிழண்ணல், குறிஞ்சிப்பாட்டு, ப. 45
13. குறுந். 23
14. நற். 170 : 5-7
15. அகம்.46
16. அகம்: 306 : 1
17. குறுந். 295 : 4-6
18. நற். 55 : 11
19. நற். 45 : 5-9

பார்வை நூல்கள்

1. இளம்பூரணர் (உ.ஆ)	-	தொல்காப்பியம், பொருளதிகாரம் சாரதா பதிப்பகம், சென்னை - 14.
2. குருசாமி, ம. ரா. போ.	-	சங்ககாலம், மெற்குரி புத்தகக் கம்பனி, கோவை.

3. செயபால், இரா	-	அகநானூறு நியூ செஞ்சுரி புக், அம்பத்தூர், சென்னை.
4. தட்சிணாமூர்த்தி, அ	-	ஐங்குறுநூறு நியூ செஞ்சுரி புக், அம்பத்தூர், சென்னை.
5. தட்சிணாமூர்த்தி, அ	-	நற்றிணை நியூ செஞ்சுரி புக், அம்பத்தூர், சென்னை.
6. தமிழண்ணல்,	-	குறிஞ்சிப்பாட்டு-இலக்கணத் திறனாய்வு விளக்கம், வளர்தமிழ் வெளியீடு, சென்னை.
7. நாகராஜன், கி.,	-	கற்றல், மனித வளர்ச்சி தொடர்பான உளவியல், இராம் பதிப்பகம், 4/2, விவேகானந்தர் தெரு, காந்தி நகர், சாலிகிராமம், சென்னை
8. நாகராஜன், வி.,	-	குறுந்தொகை, நியூ செஞ்சுரி புக், அம்பத்தூர், சென்னை.

முடிவுரை

முடிவுரை

- ❁ மொழி என்பது கருத்துப் பரிமாற்றத்திற்கான முதன்மைப்பொருள். அம்மொழி வளரும் தன்மையைக் கொண்டது. ஒவ்வொரு மொழியிலும் காலந்தோறும் புதிது புதிதாக இலக்கியங்கள் தோன்றுவது போலவே, புதியச் சொற்களும் தோன்றுகின்றன. ஓர் அடிச் சொல்லிருந்து பல சொற்கள் கிளைத்துப் பெருகுவது என்பது மொழி வளர்ச்சியின் அடையாளம் ஆகும்.
- ❁ தொல்காப்பியம் கூற்று என்னும் சொல்லுக்கு கிளவி, செப்பல், மொழிதல், விளித்தல், சொல்லுதல் எனும் பல சொல்லாடல்களை எடுத்துரைக்கிறது.
- ❁ இலக்கியத்திற்கான உறுப்புகள் எவை என்பதை இலக்கண நூல்கள் வரையறை செய்கின்றன. அத்தகைய இலக்கியச் செய்யுள் உறுப்புகள் இலக்கியக் கூறுகளாக அமைந்து பொருட்புலப்பாட்டிற்கு இன்றியமையாததாகின்றன. இக்கூற்று குறித்த பல்வேறு செய்திகளை அகத்திணையியல், களவியல், கற்பியல், செய்யுளியல் ஆகிய இயல்களில் தொல்காப்பியமும், இதே நிலையில் மாந்தர்களின் கூற்று நிலைகளை நம்பியகப்பொருளிலும், வீரசோழியத்திலும் வகைப்படுத்தப் பெற்றிருக்கின்றன.
- ❁ சங்க அகப்பாடல்களில் கூற்றுதான் பாடலின் மையக்கருத்தாகும். அகப்பாடல்கள் அனைத்தும் புலவரின் கூற்றாக அமையாமல் தலைவன், தலைவி, தோழி, செவிலி, நற்றாய் போன்ற மாந்தர்களின் கூற்றாக அமையப் பெற்றுள்ளன. அக்கூற்றானது சூழலைக் கொண்டே உரையாடலாக மாற்றம் அடைகின்றது.
- ❁ தொல்காப்பியர் களவியலில் கூற்று நிகழ்த்தும் மாந்தர்கள் யார்; கற்பியலில் எந்தெந்த மாந்தர்கள் கூற்று நிகழ்த்துபவர்; அம்மாந்தர்கள் எந்தெந்தச் சூழலில் யார் யாரிடத்தில் கூற்று நிகழ்த்துவர் என்பன போன்ற செய்திகளையும் குறிப்பிடுகின்றார். இந்நிலையில் இலக்கணக் கோட்பாடுகளை அடிப்படையாக வைத்துச் சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்களுக்குக் கூற்றினைப் புலவர்கள் வகுத்துள்ளனர் போலும் என்னும் ஆய்வுக்கு வழிவகுக்கிறது.
- ❁ சங்க இலக்கிய அகப்பாடல்கள் தனியொரு மாந்தர் பிறரிடம் கூற்று நிகழ்த்துவதாகவே பாடல்கள் அமைகின்றன. இந்நிலையில் கூற்று

நிகழ்த்துவோர் கேட்போரின் குறிப்பறிந்து கூற்று நிகழ்த்துகின்ற நிலையும், கேட்போர் ஏதோ ஒன்றைக் கூறியிருக்க அதற்குப் பதில் கூறுதல் என்கின்ற நிலையும் கூற்று நிகழ்த்துதலின் நிலைக்களன்களாகக் கருதப்படுகின்றன.

- ❁ தனியொரு மாந்தர் தனக்குத்தானே பேசிக்கொள்வது என்பது கூற்று நிலையின் கூடுதல் சிறப்பாகும். மேலும், கலித்தொகையில் தனிக்கூற்று முறையில் இருவர் உரையாடல், குழு (மூவர்) உரையாடல் போன்ற முறைகளும் காணக்கிடைப்பது தொல்காப்பியர் கூறும் உறழ்கலிக்குச் சான்றாக அமைகின்றது.
- ❁ அகத்திணையில் துறைச் சூழல்களைக் கூறிய தொல்காப்பியர் நாடகப் பாங்கிற்கு கூற்று முறையே சிறக்கும் என்று வகுத்துரைக்கிறார். இம்முறையால் தமிழின் மொழிவளம், உரையாடலுக்கு உகந்ததாய் அமைந்ததும், சிறந்த உரையாடல்கள் தமிழ்மொழிக்கு வளம் சேர்த்ததும் தமிழாய்ந்த சான்றோர் பெருமக்களின் கூற்றுகளால் உணரலாம்.
- ❁ தோழியானவள், தலைவியின் எல்லா நிலைகளிலும் (களவு, கற்பு) முன்னிற்பதால் அவளின் பங்கு அகஇலக்கியத்திற்கு மிகவும் இன்றியமையாததாகின்றது என்பது சங்கப் பாடல்களால் விளக்கம்பெறுகின்றன. இவற்றில் குறிப்பாகக் களவில் தோழி அறத்தொடு நிற்கும் செயல்பாடு களவு வாழ்விலிருந்து கற்பு வாழ்விற்கு அடிகோளாய் அமைவதை இவ்வாய்வின் கண் உணரமுடிகிறது.
- ❁ தோழி என்பவள் சங்க அக இலக்கியப் பாடல்களில் தலைவன் - தலைவி என்னும் இருபெரும் கரைகளையும் இணைக்கும் பாலமாகத் திகழ்வதோடு, தலைவியின் பண்பு நலனோடு தலைவிக்காக தலைவனிடம் உரிமையோடு பேசக்கூடிய உயிர்த் தோழியாகவும் வலம்வருகிறாள்.
- ❁ தலைவி - செவிலி ஆகியோருடைய உறவு மிகவும் உயர்வானதாகக் காட்டப்பெறினும் தலைவிமீது செவிலி கொண்டிருக்கும் (அன்பு) பற்றைவிடக் குறைவானப் பற்றையே செவிலியிடம் தலைவி செலுத்துகின்றாள். இதற்குத் தலைவனின் அன்பு நிலையும் அப்பருவத்தின் உச்ச நிலையுமே காரணங்களாகின்றன. எனவே, தன்னிடம் ஆழ்ந்த பற்றைக் கொண்டிருக்கும் செவிலியை விட்டுவிட்டுத் தலைவனுடன் உடன்போக்குப் போகின்றாள் தலைவி.

- ❁ தலைவி, சொல்லும் கூற்றுகள் பெரும்பான்மையில் தலைவனின் பரத்தமை ஒழுக்கத்தைச் சாடுவதாகவும் , பரத்தையிற் தலைவனுக்கு வாயில் நேரும் அல்லது தலைவியின் மன நிலையினையும் எடுத்துரைக்கும் கூற்றுகளாகவும் இடம்பெற்றுள்ளன.
- ❁ சங்க இலக்கியத் தலைவி விருந்தோம்பலைப் போற்றும் மாண்பு உள்ளவளாகவும், தன் குழந்தையை அறநெறிகளைச் சொல்லி வளர்க்கும் பண்புள்ளம் கொண்டவளாகவும் திகழ்கிறாள்.
- ❁ தலைவன், தலைவியை மறக்க முடியாமல் கொள்ளும் தவிப்பு, தலைவியைக் கண்ட நெஞ்சம் அலைபாய்கின்ற தன்மை, தலைவியின் சாயல் நீரால் வன்மை அழிந்து நிற்கும் நிலை எனத் தலைவியிடம் தன் நெஞ்சம் பறிபோனதைப் பாங்கனிடம் எடுத்துரைப்பதைக் காண முடிகிறது.
- ❁ தலைவன் தலைவியோடுக் கொண்ட தீராக் காதல் (களவு) வாழ்வினை நீட்டிக்கத் தோழியின் துணையை நாடும் போது இரந்து நிற்கின்றான். இந்நிகழ்வானது, தலைவன் தலைவி மீது கொண்டுள்ள காதலின் ஆழத்தை வலியுறுத் காட்டுகிறது.
- ❁ தலைவன் கூற்றுப் பாடல்களில் பாங்கன், தோழி, தன் நெஞ்சு எனத் தலைமகன் விளித்துக் கூறும் இடங்களில் எல்லாம் அவனுடைய உள்ளன்பே (காதல்) வெளிப்பட்டு நிற்பதைக் காணலாம். மேலும், தலைவனின் தனிமைச் சூழலும் மனப்போராட்டமும் தன் நெஞ்சை நோக்கி தனிமையில் பேசவும் காரணமாகின்றது என்பதை இவ்வூய்வு வெளிப்படுத்துகிறது.